

wägga tõe leidnud ollewad. Sest ajast, mil sedda teada saime, ei olle meie tarwis arwand ennestele tõist ilmaklasti dõsta, kui se, mis meil olli, katki olli tehtud; waid watame agga ämblikute järrele, mis hone nurladesse omma wõrku tewad.

Kui inimene kauda neid tähhele pannud, ja kõik nende wiisid tunneb; siis teab ta tunni peäle etteütelda, mis ilm tanna eht hommen hakkab teggema. Kui head ilma on tul: lemas, siis näitse ämbliko eesimesed jallad temma pessahau: go suust wäljas ollewad. Sedda parremaks ilm on minnes mas, sedda enam sirtutab ta neid wälja, ja tulles isfi wimaks, kui ilm õige heaks sanud, pole lehhaga pessast wälja; ja kui laggedal on wõrku teggemas, eht sedda kõh: hendamas: siis wõib julgeste eht kihlagi selle peäle wedda: da, et ilm järsko mõnnest päwast wägga hea, kuiw ja selge saab ollema.

Kui ämblik omma pessahango suu ees seisab, nenda, et näitab, kui tahhaks sisseminna; siis näeb ja otas pahha ilma, mis päewa eht kahhe pärrast, sedda mõda kuida läh: hemal eht kaugemal suust on seismas, wiisiste saab tullesma. Kui saddu kaks, siis poeb pessasse: õmmetige, kui taggu: mene õts wälja jäeb, siis ei ja kauemine, kui kahhest eht kolmest päwast wihma saddama; agga, kui hopis sisse ja tahha lähheb, nenda, et temmast ühtigi ei nähtä: siis tul: lewad rängad ja saulised ilmad, ja kui wimaks pesa suu: hauku kinnitõmbab, eht sedda kinnikoub: siis on ränged marrud, ja süggisel ajal külma; talwel tuisku eht pakkast tullesmas.

Tule kaks on ämblikud talwisel ajal uimuses, nenda kuida muudki sesuggused lomad: agga tubhades, mis kõtaks: se, ellawad nisamma priskeste kui suwewelgi; muud kui et agga kofkorkortsuwad, et neil sel ajal toitu polle sada, ja wõis: wad nemmad mitto kuud sõmata seista; kuida sedda tead: misest wõime ütelda, et üksford Oktobri: kuul algust Järris: päwani, suurt ämblikut sõmata sure klasti sees ollema pidda: nud, ilma, et olleks ärralõpnud, muud kui et agga wägga lahjaks sai; kofkorkortsus, agga sidi jõudnud fedrata.

Ei olle siis tallo perremehhel ei ilmaklasti, agga ilmu näitawad meest ja naest tarwis seina peäl piddada, muud kui õppige agga ämblikuid terraselt tähhelepannema: siis saab

igga õhtu etteteadma, mis saggune ilm tõisel päwal saab ol: lema. Arwame, et selle asjaga, mis issiennesest mõnnel eht tähhi näitab ollewad, mõistliko majamehhele head olle: me kulutand ja teada andnud: ning, et isfi saab näggema, kui saggedaste ämblikud ja ilmad neid ilmu walleks ajawad, mis kallendri teggiija kalendriose kirjutand.

Ilmas on paljo immet, mis inimene kõige arwamise: ga mitte iggakõrd õska mõista, kuida se sünnib, eht miks se nenda sünnib. Nenda on Some: maal üks märka suur ja päästi seisaw kiwui, mis sealane rahwas ilma: kiuruks kutsus; agga kiuruks nimetab Some rahwas sedda linnu: kest, mis meie leokese ütleme ollewad.

Sesamma ilma: kiur, eht kiwui, näitab kaks, wah: hest ka kolm päewa ilmu ette. Kui parrajad ja kiuwad il: mad; siis on temma karw walwatas; kui ilm wiimale tah: hab minna; siis lähheb tummedaks; lõpivad mustad plekkid külge, ja on karw sedda tummedam, ja plekkid sedda muste: mad, sedda rängem ja pikem wiim tahhab olla. Prantsu: se: maal on kaks seddasammastuggust kiwui, mis tõistwiisi ilmu näitwad. Mõllemad on wägga sured ja kõrged taljo pakkud eht sambad, mis kõrged taljo: mää õttas seiswad. Üks neist hakkab issiennesest waruma *), ja tõine üllewel tule kaks, kummijsema, kui ilm wiimale eht kiuwale tahhab minna.

Nenda on siis ilmas, liggimail ja kaugel, Jõsanda kät: tetõed mõistlik ja märkaja innimesele immet näitamas; lo: ja tarkust ja armu kulutama, ja meid kõikipiddiseks kassuks targemaks õppetamas; kui meelt ja mõistust õiete prugime, ja terrase mele ja lahti süddamega, Jummalal lodud asjade teskes ligume. Oh! siis kerkib südda rinnus; siis mõistan, et Jummal mind eesimeseks sugguks omma lomade seas los: nud; sest et mulle meelt ja mõistmist andnud, tedda, temma wägge, tarkust, armu ja heldust temma surist ning ka wah: hemist teggudest nähha ja tunda; tedda armastada; temma peäle lota; temma kutsumist kuulda, ning tedda puhtast ja selgest süddamest õige armastusega kita ja tannada.

*) pierre tremblante und pierre sonnante in den Sevennen.